

בש"פ 1264/17 - מדינת ישראל נגד אמין באסתי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1264/17

כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

לפני:
העוררת:

נ ג ד

אמין באסתי

המשיב:

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
במ"ת 53873-12-16 שניתנה ביום 6.2.2017 על ידי
כבוד השופט כ' מוסק

תאריך הישיבה: י"ב בשבט התשע"ז (8.2.2017)

בשם העוררת: עו"ד רחלי זוארץ-לוי

בשם המשיב: עו"ד עאטף פרחאט

החלטה

1. מונח בפניי ערר מטעם המדינה, על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (מ"ת 53873-12-16, החלטה מיום 6.2.2017 שניתנה על ידי כב' השופט כ' מוסק) לפיה נדחתה בקשת המדינה לעיון חוזר, על ההחלטה לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו ותחת פיקוחם. ביסוד הערר והבקשה לעיון חוזר, עומדת הפרת המשיב את תנאי השחרור בהם הוא חויב.

ברקע, עבירת שוד שעבר המשיב, לכאורה, תוך שימוש בכוח. על פי עובדות כתב האישום, המשיב, יחד עם אחר, שדדו עובר דרך, גנבו ממנו את הטלפון הסלולרי שלו ומכרו אותו תמורת 450 ש"ח שנועדו לרכישת סמים. העורר קרוב לגיל 22 שנים (יוליד 21.6.1995), ונטול הרשעות קודמות. בעת שהיה נתון במעצר בית, הפר המשיב את תנאי המעצר ויצא מביתו ומעין המפקחים. לעמדת המדינה, ההפרה הקונקרטית חמורה ומצדיקה ביטול של החלטת בית המשפט המחוזי, ואילו הסניגור טוען שהיקף ההפרה אינו ברור עד תום. עוד הוסיף הסניגור, כי העורר למד את הלקח, ולאחר שהפנים כי לא יקבל כל הזדמנות נוספת, אין חשש כי יחזור על הדברים פעם נוספת.

2. אכן, מיקוד הדיון נסוב על חומרת ההפרה ועצמתה. פרמטרים שונים עשויים להוות כלי עזר לקביעת אופיה של ההפרה. בענייננו, בית המשפט המחוזי הורה על שחרור המשיב מתיק עבירת השוד בתאריך 23.1.17. מוסכם, כי העורר יצא ממקום מעצר הבית ביום 25.1.17 בשעה 22:30 וחזר רק למחרת בתאריך 26.1.17 בשעות החשיכה. הנה כי כן, ההפרה אכן חמורה, הן בשל סמיכותה למועד השחרור והן בשל משך התקופה שבה יצא את ביתו ללא היתר – תקופה של כיממה.

בנסיבות אלה, קשה לתת אמון במשיב כי יקפיד למלא אחר תנאי השחרור, חרף האמור בתסקיר שירות המבחן. יוזכר, כי אין כל טענה כלפי התנהגותם של הערבים אשר פעלו כפי הנדרש. ברם, מידת היעילות של החלופה – והדבר אינו חידוש – תלויה במוכנותו של הנאשם ששחרר לדבוק בתנאי השחרור שנקבעו. כמובן, יש להצטער על כך שהמשיב רמס ברגל גסה את האמון שהובע כלפיו ואת ההזדמנות שניתנה לו – אך המפתחות להמשך מעצרו היו נתונים בידיו, כמו בידי משוחררים אחרים. המשיב הוא זה שהביא עצמו למצב בו אין מנוס, בוודאי בעת הזאת, מלהחזירו למעצר.

3. הערר מתקבל. הנני מורה על ביטול החלטת בית המשפט המחוזי ותחת זאת מקבל את ערר המדינה ומורה כי עקב ההפרה ייעצר המשיב עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, י"ב בשבט התשע"ז (8.2.2017).

ש ו פ ט